

מלמעלה מחמישים אנשים, דבר אשר הפך לחלק אינטגרלי בפרויקט מאחר ואפשר דיון נרחב בנושא. הסדרה (א)ני מנסה לאתגר הגדרות סטריאוטיפיות של ילדות, משפחה, בית וזהות. היא מספרת את סיפורה של ילדה נעלמת, הבוקעת מתוך הדממה שנכפתה עליה ומטיילת מחוץ לגופה, מנופצת לעשרות ילדות נפרדות. כל תמונה היא ניסיון ללכוד רגע טרנסצנדנטי במאבק להתקיים מעבר למבט. המשפחות "המארחות" רבות ובתוכן, נראית ובלתי נראית, הילדה הנה ילדה ככל הילדות.

עבודתי על הפרויקט החלה לאחר שבעת שיטוט באינטרנט זינקה מולי פרסומת לאתר פורנוגרפיית ילדים. בפרסומת כיכבה ילדה צעירה שהבעתה הכתה בי - עיניה כבויז, פיה מפושק, גופה הקטן מעוות בתנוחה של בובת מין. האינסטינקט הראשוני היה למשות את הילדה מהמסך, אך לבסוף הייתה זו רק בבואתה הדיגיטלית אותה יכולתי לשחרר לחופשי. בשלב הראשוני פניתי למחקר תיאורטי על התופעה של התעללות מינית בילדים. בהשראת ביקורת פמיניסטית, עלה בדעתי הרעיון לבניית אוטוביוגרפיה בדויה עבור הילדה מתמונת הפרסומת. באמצעות טכניקה של מניפולציה דיגיטלית, יצרתי סדרת פוטומונטאז'ים המשלבים ארבע תמונות של פניה עם תמונות משפחה מקוריות. לשם כך, אספתי תמונות